

FULL INFORMATIU

PARRÒQUIA dels SANTS

Just i Pastor

Sant Just Desvern, 16 de Juliol de 2017. N° 29

LA FIDELITAT AL PROPI CREDO: LA COHERÈNCIA

“Diem que dues o més coses són coherents quan estan relacionades entre si i, especialment, quan estan relacionades entre si d'acord amb un patró o model. Però la coherència entesa com un valor ètic, va més enllà del seguiment d'un patró i exigeix fidelitat al propi credo. Això vol dir que, per ser coherent, s'ha de tenir credo, és a dir, un sistema referencial d'idees i, en segon lloc, s'ha d'estar disposat a seguir-lo.

Múltiples formes de coherència: Coherència entre el pensament i la paraula. No sempre el que pronunciem amb els nostres llavis reflecteix el que pensem amb la nostra ment. Cal tenir transparència entre el que pensem i el que diem. Per això cal tenir idees pròpies i estar disposat a seguir-les. La presència dels altres pot ser desafiant i, sigui per por o per complex d'inferioritat caiem en la pràctica de la incoherència. També podem dimitir de la nostra coherència dient allò que pensen els altres i no allò que realment pensem nosaltres mateixos.

En d'altres ocasions no tenim la força d'arguments per defensar el nostre pensament i abandonem el ser coherents caient, també, en la incoherència.

Una altra forma de coherència és la que posa en relació la paraula i l'acció. Una persona coherent és una persona d'una sola peça que diu allò que fa i fa allò que diu. Ser coherent vol dir ser transparent entre el pensament i la paraula, però també entre la paraula i l'acció.

De vegades ser coherent, ser coherent amb un mateix vol dir ser incoherent als ulls dels altres, perquè no sempre concorda el concepte de coherència entre tots. La coherència comporta una certa pràctica de la crítica, però especialment de l'autocrítica. La persona coherent critica les pròpies incongruències i mira de superar-les amb el temps.

La coherència és la base de l'autoritat moral. No s'ha de confondre amb l'autoritarisme...La primera s'assoleix mitjançant el testimoni i la coherència, el segon és una forma despòtica de relacionar-se amb els altres.

Una persona coherent té autoritat i la té no exactament pel que diu i tampoc pel que fa, sinó per la congruència que hi ha entre el que fa i el que diu”.

Del llibre “Cent valors per viure” d'En Francesc Torralba.

COMENTARIO AL EVANGELIO DE HOY: Mt 13,1-9

Al terminar el relato de la parábola del sembrador, Jesús hace esta llamada: "El que tenga oídos para oír, que oiga". Se nos pide que prestemos mucha atención a la parábola. Pero, ¿en qué hemos de reflexionar? ¿En el sembrador? ¿En la semilla? ¿En los diferentes terrenos?

Tradicionalmente, los cristianos nos hemos fijado casi exclusivamente en los terrenos en que cae la semilla, para revisar cuál es nuestra actitud al escuchar el Evangelio. Sin embargo es importante prestar atención al sembrador y a su modo de sembrar.

Es lo primero que dice el relato: "Salió el sembrador a sembrar". Lo hace con una confianza sorprendente. Siembra de manera abundante. La semilla cae y cae por todas partes, incluso donde parece difícil que la semilla pueda germinar. Así lo hacían los campesinos de Galilea, que sembraban incluso al borde de los caminos y en terrenos pedregosos.

A la gente no le es difícil identificar al sembrador. Así siembra Jesús su mensaje. Lo ven salir todas las mañanas a anunciar la Buena Noticia de Dios. Siembra su Palabra entre la gente sencilla que lo acoge, y también entre los escribas y fariseos que lo rechazan. Nunca se desalienta. Su siembra no será estéril.

Desbordados por una fuerte crisis religiosa, podemos pensar que el Evangelio ha perdido su fuerza original y que el mensaje de Jesús ya no tiene garra para atraer la atención del hombre o la mujer de hoy. Ciertamente, no es el momento de "cosechar" éxitos llamativos, sino de aprender a sembrar sin desalentarnos, con más humildad y verdad.

No es el Evangelio el que ha perdido fuerza humanizadora, somos nosotros los que lo estamos anunciando con una fe débil y vacilante. No es Jesús el que ha perdido poder de atracción. Somos nosotros los que lo desvirtuamos con nuestras incoherencias y contradicciones.

El Papa Francisco dice que, cuando un cristiano no vive una adhesión fuerte a Jesús, "pronto pierde el entusiasmo y deja de estar seguro de lo que transmite, le falta fuerza y pasión. Y una persona que no está convencida, entusiasmada, segura, enamorada, no convence a nadie".

Evangelizar no es propagar una doctrina, sino hacer presente en medio de la sociedad y en el corazón de las personas la fuerza humanizadora y salvadora de Jesús. Y esto no se puede hacer de cualquier manera. Lo más decisivo no es el número de predicadores, catequistas y enseñantes de religión, sino la calidad evangélica que podamos irradiar los cristianos. ¿Qué contagiamos? ¿Indiferencia o fe convencida? ¿Mediocridad o pasión por una vida más humana?

José Antonio Pagola

INTENCIONS DE MISSA DE LA SETMANA

DISSABTE:15	20h.	Llorenç Rey Santmartí (1er. Aniver) Esposos Teresa Salvat-Antonio Bargalló, família
DIUMENGE:16	11h.	Gemma Cartró Campamà; Jaume Cartró Vives i Carme Rovira.
	13h.	difunts família Junquera-Ezquerria M ^a Guadalupe Méndez Barrera
DILLUNS:17	20h.	73è Aniversari de la Parròquia
DIMARTS:18	20h.	
DIMECRES:19	20h.	
DIJOUS:20	20h.	
DIVENDRES:21	20h.	
DISSABTE:22	20h.	
DIUMENGE:23	11h. 13h.	

73è ANIVERSARI DE LA DEDICACIÓ DEL TEMPLE

Demà dilluns, **dia 17**, commemorarem el 73è aniversari de la dedicació del nostre temple parroquial, després de la seva restauració en l'any 1944. Solemnitzarem la celebració eucarística de les 20h.

DIES 18, 19, 20

Aquests tres dies no hi haurà celebració eucarística a la l'església parroquial. A les 20h. es distribuirà la comunió als qui ho vulguin. Recordeu que sí, cada dia, hi ha celebració completa a 2/4 de 9 del matí, a la residència Ntra. Sra. de Lourdes.

CONDOLENÇA

La donem als familiars d' En Josep Mª Boira Herrero. I desitgem que el difunt gaudeixi de la Vida per sempre, a la casa del Pare.

Avui diumenge és la festa de la Verge del Carme. És una festa religiosa i tradicional molt arrelada a Catalunya. Especialment a les poblacions de vora mar

